

Napisao
Miroslav
ZEC

OPTUŽBA S CIPRA

HRVATSKA U EUROPSKOM VRHU PO NEZAKONITOM
LOVU STROGO ZAŠTIĆENIH PTICA

Sinjani na križu

Osim krivolova divljih pataka, problem je i pucanje na dnevne grabljivice i sove, koje zbog svoje velike površine postaju laka meta krivolovaca, ističe ornitolog Ivan Budinski

Krivolov je važan uzrok smrtnosti ptica selica i jedna od najtežih prijetnji nastojanjima za očuvanje ugroženih vrsta. Upravo je krivolovu bila posvećena Europska konferencija o ilegalnom ubijanju ptica na Cipru. Tom je prigodom predstavljena i europska studija o krivolovu nad pticama u kojoj su obrađeni stanje i prilike u ukupno 40 europskih zemalja, među kojima je i Hrvatska. Zanimljivo je da se u njoj Hrvatska, zajedno s Italijom, Španjolskom, Bosnom i Hercegovinom, Srbijom i Mađarskom našla u nimalo laskavom krugu zemalja s najvećim rizicima i štetama od krivolova i nezakonitog lova.

KRIVOLOV "U ZRAKU"

Golemi problem je što se vrlo malo kršenja Zakona o lovstvu doista procesuiraju, naročito kad su u pitanju krivolov i nedopušteni lov ptica. Nažalost, vrlo malen broj slučajeva se uopće i prijavi jer među krivolovcima postoji neka vrsta kriminalne solidarnosti. Osim toga, i sam se Zakon koristi kao opravdanje za nedopušteni lov, s obzirom na to da je u ptice dopušteno pucati samo dok lete. Kako je često vrlo teško razlikovati ptice u letu, mnogi to koriste kao opravdanje da pucaju na sve redom. Jedan od najizraženijih primjera takve prakse je

lov na patke, možemo reći da se na zaštićene vrste pataka puca gotovo jednako učestalo kao i na one na koje je lov dopušten - naglašava **Ivan Budinski**, ornitolog udruge BIOM koja je i sama sudjelovala u pripremi hrvatskog dijela studije.

PREPARIRANE SOVE

No, od krivolova pataka još je veći problem pucanje na dnevne grabljivice i sove, koje je zbog velike površine krila razmjerno lako ubiti pa diljem Hrvatske stradavaju u tisućama. Tu, pak, tvrdi Budinski, doprinos daju i lovački časopisi u kojima se nerijetko mogu naći negativno intonirani tekstovi o zaštićenim vrstama, naročito o predatorima.

Dokaz kontinuiranog i sveprisutnog kršenja Zakona vidi i u trofejima prepariranih primjereka zaštićenih vrsta, poput sova ušara, koji se mogu naći posvuda, od lovačkih društava, preko planinarskih domova, do restorana i motela poput poznatog Macole u Korenici.

NEMA OPRAVDANJA

Posjedovanje takvih trofeja često se pravda ulovom prije zabrane ili pronalaskom već mrtve životinje, no kad bi se Zakon dosljedno provodio, njihovo bi izlaganje bilo zabranjeno, kao što je inače zabranjeno posjedovanje zaštićenih vrsta. Trebalo bi biti moguće izložiti zaštićenu

Ivan Budinski: (Kri)volovci su skloni gađati zaštićene ptice

životinju tek uz dozvolu nadležnog Ministarstva kulture.

Valja istaknuti i da je situacija u mnogim stvarima najgora upravo u Dalmaciji, a kao studija slučaja iznimno negativne prakse na spomenutoj konferenciji na Cipru predstavljen je krivolov grabljivica u Sinjskom polju. Tamo još uvijek vlada tradicionalno poimanje grabljivica kao štetočina te ih se ubija u iznimnom broju. Koliko, pak, u tome ima istine, svjedoči činjenica da je upravo Sinjsko polje područje s najvećom štetom od glodavaca na poljoprivrednim kulturama.

NESLAVNA PREVLAST

Razlozi za neslavnu prevlast Dalmacije u ptičjem krivolovu su višestruki, smatra Budinski. Jedan se krije i u tradicionalnoj sklonosti dalmatinskih lovaca lovu

na ptice - pa tako za razliku od kontinentalnih dijelova, gdje ima više mogućnosti za lov na krupnu divljač, gotovo svaki lovac u Dalmaciji lovi ptice. Računica je jednostavna - uz više lovaca veće su i "kolateralne žrtve". U nekim, pak, područjima, poput nertvanskog kraja, čak se i tradicija koristi kao opravdanje za kršenje zakona i elementarne lovne etike. Pa dok je tako lovac nekad zviždajkom dozivao liske, danas se služi zabranjenim kasetofonima.

- Nekad bi ulovio par komada, toliko da ih pojede sa svojom obitelji i eventualno daruje koji komad rodbini, a danas ih tako nalovi i do dvije stotine i prodaje restoranima. Jedno je održiva praksa, a druga sasvim sigurno nije i ne vidim u njoj nikakvu vezu s tradicijom - zaključuje Budinski.